

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความสามารถของผู้เรียนในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง และ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2725453 ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยก่อนเรียน 2) แบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบวัดคู่ขนานกับแบบวัดก่อนเรียน 3) แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง 4) แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 5) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ 1) สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และ 3) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นิสิตมีพัฒนาการเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง ผ่านการทำกิจกรรมประจำสัปดาห์ การทำรายงานประจำเดือน และการทำโครงงานปลายภาค

3. นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในระดับมาก

The purposes of the study were to 1) compare the students' English knowledge about Thai culture before and after learning English about Thai culture by transferring knowledge to real life situations; 2) to investigate the students ability to transfer knowledge to real life situations; 3) to examine the students' attitude towards organizing English language learning about Thai culture by transferring knowledge to real life situations. The samples of the study were 21 English major students of the Faculty of Education, Chulalongkorn University who enrolled in the course 2725453 Thai Life and Thoughts for English Teachers. Research instruments for data collection consisted of 1) Pretest of English Knowledge About Thai Culture; 2) Posttest of English Knowledge About Thai Culture which was parallel to the pretest; 3) Test of Attitude Towards Organizing English Language Learning about Thai Culture by Transferring Knowledge to Real Life Situations; 4) Students' learning log; and 5) Researcher's observation notes of students' behavior. Data analysis consisted of 1) Descriptive Statistics: frequencies, percentages, means and standard deviation; 2) Inferential Statistics: t-test; 3) Content Analysis for qualitative data.

The results of the study were as follows.

1. The students' English knowledge about Thai culture after learning English about Thai culture by transferring knowledge to real life situations was higher than that before learning at .05 level of significance.

2. The students had developed the ability to transfer knowledge to real life situations at both low and high levels of transfer through weekly activities, monthly reports and final projects.

3. The students' attitude towards organizing English language learning about Thai culture by transferring knowledge to real life situations was at the high level.